Pričevanje o neverjetni božji moči

Pogovor s prevajalcem knjige Nebeški človek Jankom Žagarjem

16-letni Kitajec Yun je v sedemdesetih letih spoznal Jezusa in se zavezal, da mu bo vse življenje sledil. Kljub mučenju, policijskim racijam sredi noči, zaporu brez sojenja in preizkušnjam, ki si jih kristjani na Zahodu le stežka predstavljamo, je Bogu ostal zvest. Drugim kristjanom v podzemnih občestvih je bil v veliko oporo. Kot apostoli v Apostolskih delih je še danes deležen izjemne Kristusove pomoči in silnih znamenj.

Konec meseca aprila bo pri založbi Družina izšla njegov življenjepis *Nebeški človek, čudovita resnična zgodba kitajskega kristjana Yuna*. Yunovo življenjsko zgodbo je zapisal Paul Hattaway, v slovenščino pa jo je prevedel Janko Žagar, ki je prepričan, da se bo knjiga dotaknila src številnih Slovencev.

Kdaj in kako ste se prvič srečali z Yunovo zgodbo?

Uršulinka s. Ida mi je dala hrvaško izdajo knjige *Nebeški človek*. Ko sem jo začel brati, je nisem mogel več odložiti, dokler je nisem prebral do konca. Že zelo dolgo se nobena zgodba ni dotaknila mojega srca s tako silovitostjo kot to pričevanje brata Yuna. Zagotovo ni nihče toliko trpel za Jezusa v celotni zgodovini krščanstva, kot je pretrpel ta kitajski kristjan – in ostal živ, sem najprej pomislil, ko sem prebral knjigo. Z njim ima Bog zagotovo posebne načrte. Ko je bil brat Yun na obisku v Ljubljani (v okviru svetopisemskega maratona leta 2010), sem seveda z velikim pričakovanjem v srcu odšel na to srečanje in lahko rečem, da živa božja beseda dela čudeže. Tudi meni je ozdravila močno srčno rano in spodbudila v mojem srcu misel, da moramo to pričevanje prevesti v slovenščino, da ga bo lahko prebralo čim več Slovencev.

Prevajalec knjige Janko Žagar
Foto: osebni arhiv

Kaj vas je v Yunovi zgodbi najbolj nagovorilo?

Yunova zgodba je pričevanje o božjem delovanju na Kitajskem. Kjer ni bilo več nobenega ognja vere, samo še majhna iskra, je Jezus sedaj v poslednjih dneh obudil svoj najčistejši nauk. V srcu šestnajstletnega Yuna je zanetil iskro vere in iz tega plamena je nastal požar, ki se je razširil in se še vedno širi po celotni Aziji pa tudi po drugih delih sveta. Spreobrnjenja in čudežna ozdravljenja se dogajajo vsak dan. Bog kaže svojo moč in nihče se ji ne more upreti.

Je predstavljalo prevajanje te knjige za vas velik izziv? Po poklicu namreč niste prevajalec.

Ker nihče, ki sem ga povabil k prevajanju, ni imel časa, sem pomislil, da bi to storil sam, čeprav nisem imel potrebnega znanja za to. In takoj je moja misel naletela na odpor: le kako jo boš prevedel ... Vendar je bil Bog močnejši od racionalnega razuma. Dal mi je moč, da sem sedel za računalnik in začel prevajati. Na mah sem prevedel prvo poglavje in potem me je moč vere vodila skozi celotno delo, dokler po šestih mesecih prevod ni bil končan. V času prevajanja se me je vsebina knjige tako močno dotikala, da se mi je včasih zdelo, kot da sem tudi sam del Yunovega trpljenja.

Yun je o preizkušnjah, ki si jih kristjani na Zahodu le stežka predstavljamo pričeval na svetopisemskem maratonu v Ljubljani leta 2010.
Foto: Janez Strah

Tudi vi pričujete, da lahko božje delovanje vpliva na človeka.

Bog me je uporabil kot orodje v svojih rokah. Hvaležen sem mu tudi, da mi je na pot pripeljal s. Tanjo Možič, ki je imela čas za Gospoda in je prevod z veliko potrpljenja in ljubezni slovnično uredila, naš prezbiter v Neokatehumenski skupnosti Janez Šket pa je prevedeno pregledal. Od avtorja sem dobil dovoljenje za širjenje knjige v elektronski obliki in si vseskozi tiho želel, da bi izšla tudi v knjižni obliki.

BOG KAŽE SVOJO MOČ IN NIHČE SE JI NE MORE UPRETI

Bog je mojo željo uslišal. Škof Anton Jamnik je napisal uvod in pomagal, da bo knjiga Nebeški človek izšla pri založbi Družina. Hvala tudi vsem mojim bratom in sestram iz Neokatehumenske skupnosti, da so ves ta čas imeli potrpljenje z menoj. ■

J. J.

Škof Jamnik o slovenski izdaji knjige

Delo *Nebeški človek* je za slovenski prostor izjemno pomembno, ker nas spodbuja h krščanskemu pričevanju, ki temelji na osebni odločitvi in zavedanju, da se podoba sveta hitro spreminja ter da se težišče krščanstva v prihodnosti vedno bolj pomika v azijski svet, Afriko in Južno Ameriko. Brat Yun, kot ga preprosto kličejo kitajski kristjani, je nadzornik gibanja več kot petinštirideset milijonov kristjanov, ki se zbirajo v ilegalnih hišnih cerkvah. Gre za človeka, ki je doživel grozna mučenja v komunističnih zaporih. Brat Yun je človek, ki mu je Bog mnogokrat govoril v sanjah in videnjih, človek, ki je doživel angelska posredovanja, silna znamenja in čudežne ozdravitve.

Knjiga *Nebeški človek* nam prek herojskega pričevanja brata Yuna govori o čudovitem Božjem delovanju, o kalvariji in velikonočnem jutru vstalega Kristusa, ki se uresničuje tudi v našem življenju, če se v molitvi, služenju bližnjemu in včasih tudi težkih in zahtevnih odločitvah odpremo Božji milosti, ki nas s svojo darežljivostjo vedno znova preseneča in prinaša radost v naše življenje.

NEBEŠKI ČLOVEK

Odlomek

Leta 1983 je val zločinov preplavil Kitajsko; dogajali so se umori, ugrabitve, izsiljevanja in prostitucija. Vlada je videla, da izgublja nadzor in je začela kampanjo proti kriminalu. Na stotine zločincev je bilo javno pogubljenih.

Žal je vlada tudi hišne cerkve smatrala za nezakonite, ker se niso hotele registrirati v Cerkev trojne samostojnosti. Na stotine voditeljev hišnih cerkva so aretirali in poslali v delovna taborišča. V Henanu je bilo zaradi vere v Kristusa ubitih veliko vernikov.

***

Ko sem se pridružil molitvenemu sestanku v Henanu, so mi voditelji rekli, da so prejeli pismo od cerkve iz Shaanxija, v katerem nas rotijo, naj pošljemo delavce, ki jih bodo poučili, kako se vzpostavi nova cerkev. Rekli so mi: »Že nekaj dni molimo in se postimo v zvezi z njihovimi zahtevami. Brat Yun, verujemo, da Bog želi, da greš na zahod, v Shaanxi.« Še preden smo zvečer odšli proti Shaanxiju, smo prosili Boga, naj pripravi srca ljudi, da bi sprejeli njegovo besedo. Ko sem molil, se je moja duša stresla od strašnega videnja, ki sem ga dobil. Ostali so mi rekli, da sem jih prestrašil, ko sem začel kričati: »Aleluja! Jezusova kri te je premagala!«

Vsi so prenehali moliti, da bi me vprašali, kaj se dogaja. Rekel sem: »Imel sem strašno videnje. Črni, odvratni stvor strašnega in iznakaženega obraza je prišel pome. Pritisnil me je ob tla in mi sedel na trebuh, da nisem mogel vstati. Z eno roko me je zgrabil za vrat in me poskušal zadaviti. Z drugo roko je privlekel jeklene klešče za živo mejo in me hotel z njimi utišati. Komaj sem dihal. Z vso močjo sem zaril prste temu hudemu stvoru v oči. Stvor je padel na tla, mene pa so angeli odnesli na varno. Zakričal sem: »Aleluja! Jezusova kri te je premagala!«

Ko sem jim povedal, kaj sem videl, smo skupaj molili in blagrovali Gospodov večer.

***

Shangnan je bilo izolirano planinsko področje na skrajnem jugozahodu province. Večina tamkajšnjih revnih ljudi nikoli ni videla tujcev.

Krajevni verniki so bili obveščeni o našem prihodu in so hitro organizirali srečanja za naslednje tri dni. Zbrali so se tudi voditelji iz okrožij. Na prvem srečanju sem govoril o zgodovini križa skozi cerkveno zgodovino in poslanstvo. Drugi dan okoli enajste ure sem izgubil glas. Verniki so predlagali, naj se spočijem in naj namesto mene govorita moji sodelavki. Prosil sem sestro Juan, naj pridiga o odrešitvi po križu.

Odpeljali so me v sobo, kjer sem se lahko odpočil. Ležal sem in premišljeval o sporočilu, ki sem ga oznanil tistega jutra.

Nenadoma sem zaslišal glasen zvok! Nekaj policistov iz Službe državne varnosti je vdrlo vrata moje sobe. Zagrabili so me in potisnili ob posteljo. Eden izmed policistov se je usedel name in me tlačil z vso svojo težo. Z eno roko me je držal za grlo, z drugo je iz žepa potegnil izkaznico. Vpil je: »Sem iz Službe državne varnosti. Od kod si?«

Tisti trenutek sem se spomnil videnja o strašnem stvoru. Druga policista sta zvlekla vrv in mi čvrsto zvezala roke na hrbtu, nato sta mi prevezala še hrbet, prsi in pas. Policist je opazil rdeč lesen križ na zidu, na katerem je na vodoravnem delu pisalo: Ker je Bog svet tako ljubil. Na levi in desni je pisalo: On je visel na križu in Nase je vzel naše grehe.

Policisti so to prebrali in se začeli smejati. Sneli so križ z zidu in ga privezali z vrvjo na moj hrbet. Potem so me začeli divjaško pretepati. Udarci so padali po mojih nogah, rokah, prsih in rebrih.

Prišel je lastnik hiše, pokleknil pred policiste in prosil, naj me spustijo. Rekel je: »To je dober človek. Nič slabega ni storil. Prosim vas, aretirajte mene namesto njega.«

Policisti so ga zbrcali z nogami in vrgli iz sobe ter kričali: »Ti nikoli ne moreš plačati za dolg tega človeka!« Prvič v življenju sem imel čast dobesedno nositi Kristusov križ na svojem telesu! Policisti so me zmagoslavno odpeljali na shangnansko občino, vsega krvavega in v modricah. Spomnil sem se vrstice: »Občutek imam namreč, da je Bog nas apostole postavil na zadnje mesto, kakor da smo obsojeni na smrt« (1 Kor 4,9).

Ko so me meščani videli zavezanega z vrvjo in kako nosim velik rdeč križ, so začeli govoriti, da je prišel Jezus iz Hanana. Veliko se jih je zbralo, da bi videli neobičajen prizor.

Ko so me vodili po ulicah, je pred menoj počasi vozil policijski avto. Po zvočnikih so lahko slišali: »Ta človek je prišel iz Henana, da bi oznanjal Jezusa. Resno je ogrozil mir. Zmedel je ljudi. Danes ga je ujela Služba državne varnosti in bo strogo kaznovan.«

Prisilili so me, da sem pokleknil v blato, nato so me policisti s pestmi tepli po prsih in obrazu in s težkimi čevlji po hrbtu. Moj obraz je bil prekrit s krvjo. Bolečina je bila neznosna; ležal sem na zemlji in skoraj izgubil zavest.

Dvignili so me in znova prisilili, da sem se opotekal še po eni ulici. Bili so odločni v svoji nameri, da bom služil za zgled čim večjemu številu ljudi.

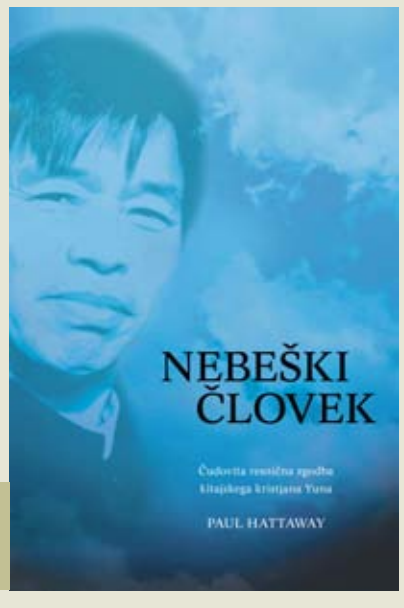

Knjiga Nebeški človek bo izšla konec aprila pri založbi Družina.